

**REPUBLIKA HRVATSKA
DRŽAVNA KOMISIJA ZA KONTROLU
POSTUPAKA JAVNE NABAVE
Zagreb, Koturaška 43/IV**

KLASA: UP/II-034-02/18-01/867

URBROJ: 354-01/18-9

Zagreb, 19. prosinca 2018.

Državna komisija za kontrolu postupaka javne nabave u vijeću sastavljenom od članova: Andelka Rukelja, zamjenika predsjednika te Karmele Dešković i Rožike Gužvanj, članica, povodom žalbe žalitelja Insepo d.o.o., Zagreb, OIB: 92528715879, zastupan po opunomočeniku Hrvoju Jukiću, odvjetniku iz Odvjetničkog društva Beloša&Jukić j.t.d. Zagreb, na sadržaj dokumentacije o nabavi u otvorenom postupku javne nabave s namjerom sklapanja okvirnog sporazuma s jednim gospodarskim subjektom u trajanju od 2 (dvije) godine, broj objave: 2018/S 0F2-0026857, predmet nabave: toneri i riboni za potrebe Gradske uprave, naručitelja Grad Split, Split, OIB: 78755598868, na temelju članka 3. Zakona o Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave („Narodne novine“, broj 18/13., 127/13. i 74/14.) te članka 398. Zakona o javnoj nabavi („Narodne novine“, broj 120/16., dalje u tekstu: ZJN 2016) donosi sljedeće

RJEŠENJE

1. Poništava se točka 23.3. dokumentacije o nabavi u dijelu: "b) Certifikat prema standardu ISO 11798, kojim je regulirana trajnost zapisa ispisa pojedinog tonera i tinte. Za ponuđene tonere i tinte mora biti sastavljeno Ispitno izvješće, koje mora biti izdano od strane ispitnog laboratorija ili proizvođača koji je tehnički sposoban, stručan i ovlašten za provođenje testiranja, te da posjeduje Certifikat prema normi ISO/IEC 17025:2005 koja propisuje zahtjeve koje moraju ispunjavati tijela koja provode testiranje kapaciteta ispisa tonera i tinti", u otvorenom postupku javne nabave s namjerom sklapanja okvirnog sporazuma s jednim gospodarskim subjektom u trajanju od 2 (dvije) godine, broj objave: 2018/S 0F2-0026857, predmet nabave: toneri i riboni za potrebe Gradske uprave, naručitelja Grad Split, Split.
2. Nalaže se naručitelju Grad Split, Split, da u roku od 8 dana od dana javne objave rješenja na internetskim stranicama Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, naknadi žalitelju Insepo d.o.o., Zagreb, troškove žalbenog postupka u iznosu od 5.625,00 kuna.

OBRASLOŽENJE

Naručitelj Grad Split, Split, objavio je 2. listopada 2018. u Elektroničkom oglasniku javne nabave poziv na nadmetanje s dokumentacijom o nabavi u otvorenom postupku javne nabave s namjerom sklapanja okvirnog sporazuma s jednim gospodarskim subjektom u trajanju od 2 (dvije) godine, broj objave: 2018/S 0F2-0026857, predmet nabave: toneri i riboni za

potrebe Gradske uprave. Kriterij odabira je ekonomski najpovoljnija ponuda prema slijedećim kriterijima: cijena ponude 90 bodova i rok isporuke 10 bodova.

Na sadržaj dokumentacije o nabavi žalbu je 11. listopada 2018. ovom državnom tijelu izjavio i naručitelju u žalbenom roku, dostavio žalitelj Insepo d.o.o., Zagreb. Žalitelj u žalbi u bitnome osporava zakonitost dijela dokumentacije o nabavi te predlaže poništiti točku 23. i točku 30. dokumentacije o nabavi u dijelu u kojem je zahvaćena nezakonitošću. Žalitelj je postavio zahtjev za naknadom troškova žalbenog postupka u ukupnom iznosu od 5.625,00 kuna.

U odgovoru na žalbu naručitelj u bitnome osporava navode žalitelja.

U tijeku postupka izvedeni su dokazi pregledom i analizom dostavljenog dokaznog materijala koji se sastoji od obavijesti o nadmetanju, dokumentacije o nabavi te drugih dokaza.

Žalba je dopuštena, uredna, pravodobna i izjavljena od ovlaštene osobe.

Žalba je osnovana.

Žalitelj navodi da je naručitelj u točki 23. pod rednim broj 3.a. i 3.b. dokumentacije o nabavi neosnovano podigao kriterije za dokazivanje jednakovrijednosti tražeći certifikat po normi ISO 11798 za jednakovrijedne proizvode, a isti certifikat nije tražen niti ga imaju referentni OEM proizvodi. Nadalje, žalitelj osporava istu točku dokumentacije o nabavi u dijelu u kojem je propisano da proizvođač koji izdaje ispitna izvješća po normama ISO/IEC 19752, ISO/IEC 19798 i ISO/IEC 24711 mora posjedovati certifikat prema normi ISO/IEC 17025:2005. Navodi da je sporna odredba u suprotnosti s međunarodno priznatim normama ISO/IEC 19752, ISO/IEC 19798 i ISO/IEC 24711, ujedno ratificiranim od strane Republike Hrvatske. Zbog svega navedenoga zaključuje da je naručitelj u spornoj točki dokumentacije o nabavi propisao otegotne i nerealne zahtjeve za dokazivanje jednakovrijednosti, pa je postupio suprotno načelima javne nabave iz članka 4. ZJN 2016.

Ispitujući osnovanost žalbenog navoda izvršen je uvid u dokumentaciju o nabavi. Sukladno točki 14. dokumentacije o nabavi ponuditelj za sve proizvode /materijale za koje je u troškovniku upisana „marka“ ili proizvođač može ponuditi i jednakovrijedne proizvode. U točki 16. dokumentacije o nabavi je propisano da se ponuditeljima omogućava nuđenje „jednakovrijednih“ tonera, tinti i ribona koji opisom, kvalitetom i namjenom moraju odgovarati za pravilnu uporabu na uredajima za ispis i kopiranje koji su navedeni u troškovniku, a da se jednakovrijednost ponuđenih proizvoda dokazuje dostavom dokaza iz točke 23.3. i 23.4. dokumentacije o nabavi. U točki 23.3. dokumentacije o nabavi (Norme osiguranja kvalitete) naručitelj je propisao da ponuditelj, ukoliko nudi proizvod koji je jednakovrijedan OEM proizvodima, kao dokaz jednakovrijednosti treba dostaviti: „a) Ispitno izvješće (Test Report) koje mora biti izrađeno primjenom norme ISO/IEC 19752 za tonere sa crnim ispisom, ISO/IEC 19798 za tonere sa ispisom u boji, ISO/IEC 24711 za tinte sa crnim ispisom, kojim se dokazuje da minimalni kapacitet ispisa ponuđenih tonera i tinti odgovara kapacitetu OEM tonera i tinti navedenih u troškovniku; b) Certifikat prema standardu ISO 11798, kojim je regulirana trajnost zapisa ispisa pojedinog tonera i tinte. Za ponuđene tonere i tinte mora biti sastavljeno Ispitno izvješće, koje mora biti izdano od strane ispitnog laboratorija ili proizvođača koji je tehnički sposobljen, stručan i ovlašten za provođenje testiranja, te da posjeduje Certifikat prema normi

ISO/IEC 17025:2005 koja propisuje zahtjeve koje moraju ispunjavati tijela koja provode testiranje kapaciteta ispisa tonera i tinte.

Naručitelj u odgovoru na žalbu, kada obrazlaže zašto je kao dokaz jednakovrijednosti propisao certifikat prema standardu ISO 11798, a kojim je regulirana trajnost zapisa ispisa pojedinog tonera i tinte, u bitnom navodi da je tijekom dosadašnje prakse upotrebe tonera i tinte utvrdio da propisani OEM toneri i tinte posjeduju dokumentaciju na temelju koje je vidljivo da su ispitani na temelju norme ISO 11798, da je dokazivo da se kod njihove upotrebe jamči postojanost i trajnost zapisa na papiru koja mu je nužna zbog provođenja zakonskih i podzakonskih propisa o zaštiti i obradi arhivskog i registraturnog gradiva te da je norma ISO 11798 prihvaćena i od strane Hrvatskog zavoda za norme.

Sukladno članku 403. stavku 1. ZJN 2016 u žalbenom postupku svaka stranka je dužna iznijeti sve činjenice na kojima temelji svoje zahtjeve te predložiti dokaze kojima se te činjenice utvrđuju, dok je sukladno stavku 3. istog članka naručitelj obvezan dokazati postojanje činjenica i okolnosti na temelju kojih je donio odluke o pravima, poduzeo radnje ili propustio radnje te proveo postupke koji su predmet žalbenog postupka. U predmetnom žalbenom postupku naručitelj suprotno članku 403. ZJN 2016 ne prilaže dokaze kojim potvrđuje svoje navode da traženi OEM toneri i tinte posjeduju dokumentaciju na temelju koje je vidljivo da su ispitani na temelju norme ISO 11798, a koji bi eventualno opravdali traženje da i jednakovrijedni proizvodi moraju imati isti. S druge strane žalitelj u očitovanju od 12. studenoga 2018. prilaže prijepis internetskih stranica proizvođača Hewlett-Packard gdje se navodi koji proizvodi imaju certifikat po normi ISO 11798 te navodi da su samo određeni predmet konkretnog postupka javne nabave, odnosno proizvodi model 26 A, 87A i 507A. Isto tako žalitelj prilaže i preslike certifikata po normi ISO 11798 od tih tonera (model 26 A, 87A i 507A) iz kojih proizlazi da su istekli, pa iz priloženog dokaznog materijala u konačnici proizlazi da traženi OEM proizvodi nemaju važeći certifikat po normi ISO 11798. Navedene dokaze naručitelj, iako uredno pozvan, nije pobio u žalbenom postupku nego samo navodi da ostaje kod navoda iz odgovora na žalbu. S tim u vezi valja dodatno istaknuti da navodi naručitelja da je norma ISO 11798 prihvaćena od strane Hrvatskog zavoda za norme i da je obvezan provoditi zakonske i podzakonske propise o zaštiti i obradi arhivskog i registraturnog gradiva, nisu od utjecaja za odluku u ovom žalbenom predmetu s obzirom da iz priloženog dokaznog materijala proizlazi da certifikat po normi ISO 11798 ne posjeduju niti traženi OEM proizvodi, pa nije jasno zašto ga moraju imati oni jednakovrijedni. U konačnici niti iz Pravilnika o zaštiti i obradi arhivskog i registraturnog gradiva, a koji naručitelj prilaže kao dokaz, ne proizlazi obveza implementacije norme ISO 11798 kod naručitelja. Slijedom svega navedenoga ovo tijelo je ocijenilo da je naručitelj propisujući dokaz jednakovrijednosti u obliku certifikata prema standardu ISO 11798 neopravdano podigao kriterije za dokazivanje jednakovrijednosti, čime je odstupio od načela javne nabave iz članka 4. stavka 1. ZJN 2016, prvenstveno od načela tržišnog natjecanja, načela jednakog tretmana i načela zabrane diskriminacije.

U odnosu na traženje naručitelja da proizvođač koji izdaje ispitna izvješća po normama ISO/IEC 19752, ISO/IEC 19798 i ISO/IEC 24711 mora posjedovati certifikat prema normi ISO/IEC 17025:2005, valja istaknuti da je žalitelj dostavio prijepis prepiske s ISO organizacijom u kojem se navodi da od ISO-a nema zahtjeva da društvo mora imati akreditaciju prema ISO/IEC 17025 za ispitivanje po ISO/IEC 19752, ISO/IEC 19798 i ISO/IEC 24711. Također dostavlja očitovanje Hrvatske akreditacijske agencije od 25. siječnja 2018. u kojem ista navodi da nema saznanja da norme ISO/IEC 19752, ISO/IEC 19798 i ISO/IEC 24711 uvjetuju da proizvođač za provedbu procedura po navedenim normama mora imati akreditaciju po normi ISO/IEC 17025, kao i da nemaju saznanja o tome da navedene norme uvjetuju da ispitivanja

moraju biti provedbena isključivo u laboratoriju po ISO/IEC 17025. S obzirom da naručitelj u žalbenom postupku suprotno članku 403. ZJN 2016 ne pobija dokaze žalitelja iz kojih proizlazi da proizvođač koji izdaje ispitna izvješća po normama ISO/IEC 19752, ISO/IEC 19798 i ISO/IEC 24711 ne mora posjedovati certifikat prema normi ISO/IEC 17025:2005, ovo tijelo je ocijenilo da je naručitelj i u tom dijelu neopravdano podigao kriterije za dokazivanje jednakovrijednosti, čime je odstupio od ranije spomenutih načela javne nabave. Slijedom svega navedenoga žalbeni navod je u cijelosti ocijenjen kao osnovan.

Žalitelj navodi da je naručitelj definiranjem kriterija za odabir ponude u točki 30. dokumentacije o nabavi, a gdje je propisano da će ponuditelj dobiti maksimalni broj bodova za rok isporuke od jednog dana, odstupio od načela javne nabave iz članka 4. ZJN 2016. Navodi da sporni kriterij za odabir ponude pogoduje lokalnim tvrtkama te najvećim tvrtkama koje imaju svoje ispostave u većim gradovima, a diskriminira male i srednje tvrtke koje nisu lokalno prisutne.

Ispitujući osnovanost žalbenog navoda izvršen je uvid u točku 30. dokumentacije o nabavi gdje je naručitelj unutar kriterija za odabir ekonomski najpovoljnije ponude propisao da će bodovati rok pojedinačnih isporuka robe. Tako je propisano da će ponuditelj za ponuđeni rok isporuke od jednog radnog dana dobiti 10 bodova, za 2-4 radna dana 5 bodova a za 5 ili više radnih dana 0 bodova.

Prema članku 284. stavku 1. ZJN 2016 ekonomski najpovoljnija ponuda utvrđuje se na temelju cijene ili troška, primjenom pristupa isplativosti, kao što je trošak životnog vijeka, u skladu s pododjeljkom 2. odjeljka C, te može uključivati najbolji omjer između cijene i kvalitete, koji se ocjenjuje na temelju kriterija, uključujući kvalitativne, okolišne ili društvene značajke, povezanih s predmetom nabave. Prema stavku 2. točki 3. istog članka kriteriji iz stavnika 1. mogu obuhvaćati na primjer usluge nakon prodaje i tehničku pomoć, uvjete isporuke kao što su datum isporuke, proces isporuke i rok isporuke ili rok izvršenja. Nadalje, člankom 285. stavkom 1. ZJN 2016 propisano je da kriteriji za odabir ponude ne smiju biti diskriminirajući, moraju biti povezani s predmetom nabave i moraju omogućiti učinkovito nadmetanje. Prema stavku 2. istog članka smatra se da su kriteriji za odabir ponude povezani s predmetom nabave ako se odnose na rade, robu ili usluge koji će se pružati u okviru tog ugovora u bilo kojem pogledu i u bilo kojoj fazi njihova životnog vijeka, uključujući čimbenike obuhvaćene u: 1. određenom postupku proizvodnje, izvedbe ili trgovine tim radovima, robom ili uslugama, ili 2. određenom postupku za drugu fazu njihova životnog vijeka, i onda kada takvi čimbenici nisu dio njihova materijalnog sadržaja. S obzirom da iz citiranih odredbi ZJN 2016 proizlazi da naručitelj kao kriterij za odabir ekonomski najpovoljnije ponude može odrediti rok isporuke, a žalitelj ne prilaže dokaze iz kojih proizlazi da je podkriterij po kojem će ponuditelj dobiti 10 bodova za rok isporuke od jednog dana diskriminirajući te da ne omogućava učinkovito nadmetanje, ovo tijelo nije utvrdilo nezakonitosti u ovom dijelu, pa je žalbeni navod ocijenjen kao neosnovan.

Postupajući po službenoj dužnosti temeljem članka 404. ZJN 2016, a u odnosu na osobito bitne povrede postupka javne nabave iz članka 404. stavka 2. toga Zakona, ovo tijelo u dokumentaciji o nabavi nije utvrdilo osobito bitne povrede.

U skladu s prethodno navedenim, a temeljem članka 425. stavka 1. točke 4. ZJN 2016 odlučeno je kao u točki 1. izreke ovog rješenja. Naručitelj će u nastavku postupka postupiti sukladno članku 419. stavku 4. ZJN 2016.

Žalitelj je u žalbenom postupku postavio zahtjev za naknadom troškova žalbenog postupka u ukupnom iznosu od 5.625,00 kuna i to 5.000,00 kuna na ime naknade za pokretanje žalbenog postupka te 625,00 kuna za sastav žalbe po odvjetniku. Članak 431. stavak 2. ZJN 2016 propisuje da Državna komisija odlučuje o troškovima žalbenog postupka, određuje tko snosi troškove žalbenog postupka i njihov iznos te kome se i u kojem roku moraju platiti. Stavak 3. istog članka propisuje da je stranka, na čiju je štetu žalbeni postupak okončan, dužna protivnoj stranci nadoknaditi opravdane troškove koji su joj nastali sudjelovanjem u žalbenom postupku.

Kako je žalba žalitelja osnovana, osnovan je i žaliteljev zahtjev za naknadom troškova žalbenog postupka u iznosu od 5.625,00 kuna, a koji iznos uključuje 5.000,00 kuna za naknadu za pokretanje žalbenog postupka, sukladno članku 430. stavku 2. ZJN 2016 te 500,00 kuna za sastav žalbe po odvjetniku te 125,00 kuna za 25% PDV-a, sukladno Tbr. 20.1. i Tbr. 42. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine broj 142/12, 103/14, 118/14 i 107/15). Slijedom navedenog odlučeno je kao u točki 2. izreke ovog Rješenja

Naručitelj je obvezan postupiti sukladno odredbi članka 425. stavka 6. ZJN 2016.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ovoga rješenja ne može se izjaviti žalba, ali se može pokrenuti upravni spor podnošenjem tužbe Visokom upravnom судu Republike Hrvatske u roku od 30 dana od isteka osmog dana od dana javne objave rješenja na internetskim stranicama Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave.

Stranke žalbenog postupka:

1. Grad Split,
Obala Kneza Branimira 17, Split.
2. Insepo d.o.o.,
Karamanov prilaz 2, Zagreb.